

ABSTRAKT

Intervenční kardiologie je v současnosti jedním z nejrychleji se vyvíjejících oborů moderní medicíny a je proto nezbytné zabývat se v souvislosti s ní etickou problematikou. Předkládaná diplomová práce se v teoretické části zabývá intervenční kardiologií jako klinickým oborem, představuje srdeční katetrizaci jako diagnostickou a terapeutickou metodu a také mapuje historický vývoj oboru. Zároveň nastiňuje etické souvislosti, dilemata a problémy, které se v intervenční kardiologii vyskytují, a které jsou popsány v odborné literatuře. Některými z nich, např. problematikou informovaného souhlasu či dopady ratifikace Konvence o biomedicíně se pak zabývá podrobněji. Autor se v práci také detailně zamýšlí nad postavením pacienta vůči lékařům i ostatnímu zdravotnickému personálu.

V empirické části práce mapuje pomocí metod kvantitativního výzkumu úroveň znalostí etické problematiky nelékařského personálu pracujícího na katetrizačních odděleních v České republice a zjišťuje názory tohoto personálu na vybrané etické souvislosti v intervenční kardiologii. Z výsledků vyplývá, že úroveň etických vědomostí nelékařských pracovníků zaměstnaných na odděleních invazivní kardiologie je nízká a některé jejich názory související s oborovou etikou jsou více či méně zkreslené a problematické. Na základě těchto zjištění autor navrhuje doporučení pro praxi, která mají znalosti nelékařů v oborové etice zvýšit a zároveň pozitivně ovlivnit některé sporné názory.

Klíčová slova: intervenční kardiologie, lékařská etika, autonomie pacienta, informovaný souhlas, Konvence o biomedicíně, alokace zdrojů ve zdravotnictví